

eftersom Ejendommene ligge over eller under Fradragsgrænsen. Jeg har ogsaa altid fundet disse Fradragsregler meget lidt rationelle. Skat paa fast Ejendom bør efter min Opfattelse aldeles ikke lignedes efter Hensynet til Ejernes formodede økonomiske Stilling, det bør den saa meget mindre, som man ikke af Ejendommenes Størrelse kan slutte noget som helst til vedkommende Ejers økonomiske Forhold; den lille Ejendoms Ejer kan være en meget velstillet Mand, og den større Ejendoms Ejer kan være meget daarligt stillet i økonomisk Henseende. Derfor synes jeg, at Skat paa fast Ejendom, naar vi skulle have den, hvad vi efter min Mening bør, helst bør paalignes efter rene og klare Linier og lignedes ens paa alle Ejendomme, store og smaa, i By som paa Land. Adskilligt kunde efter min Mening nok tale for, at man, da man vedtog Ejendomsskyldloven i 1903, for en Overgangstid indførte visse Fradragsregler, men ogsaa kun for en Overgangstid. Det var min Opfattelse den Gang, og det er det endnu. Men da det foreliggende Forslag i væsentlig Grad bøder paa de Mangler, der er ved den nu gældende Ejendomsskyldlovs § 7 med Hensyn til disse mange forskellige Fradragsregler, har det min Sympati. Det gør Loven meget lettere anvendelig i Praxis, hvad den højtærede Minister allerede har gjort opmærksom paa, og Lovforslaget medfører ogsaa ved Indførelse af det ensartede Fradrag mere Retfærdighed og mindre Vilkaarlighed i Beskatningen af de forskellige Ejendomme.

Jeg er dog ikke helt vis paa, at Forslaget i alle Henseender har truffet det rette. Jeg sympatiserer saaledes i nogen Maade med adskillige af de Udtalelser, som kom fra den sidste ærede Taler (Rottbøll). Jeg er heller ikke vis paa, at det er rigtigt at gaa til netop den samme procentvise Forhøjelse af de skattefrie Lejeværdier for Land, By og København, som her er foreslaaet i første Stykke af § 2, den ny § 7. Jeg tror, at Forholdet mellem de skattefrie Lejeværdier, der findes i den gældende Ejendomsskyld, og som er henholdsvis 60, 120 og 180 Kr. for Land, By og København, er ansat ret uheldigt og er i Disfavør af Landet. En Lejeværdi paa Landet af 60 Kr. tror jeg

er for lav i Forhold til en Lejeværdi i København af 180 Kr., og naar man nu gaar over til den samme procentvise Forhøjelse af samtlige disse skattefrie Lejeværdier, bliver Forholdet i Virkeligheden efter mit Skøn endnu mindre heldigt. Heller ikke er jeg vis paa, at det er rigtigt at lade de Ejendomme, der have Driftsbygninger, faa det skattefrie Fradrag. Jeg kan godt forstaa, det kan være rigtigt at give et skattefrit Fradrag for alle Ejendomme, som have Boliger; det blev i det andet Ting begrundet saaledes, at ligesom man har et skattefrit Fradrag ved Indkomstskatten, idet man ikke tager Skat af det til den vedkommendes Ophold allermest fornødne Beløb, kan det være rigtigt at have et skattefrit Fradrag ogsaa for Boliger, et Slags skattefrit Boligminimum. Det synes jeg, meget kan tale for, men det Argument kan ikke begrunde, at man ogsaa vil give skattefrit Fradrag for Ejendomme med Driftsbygninger. Jeg synes ogsaa, det Udtryk Driftsbygninger er meget elastisk; det kan nok være, at der ikke blev nær saa mange Tvivlstilfælde, hvis dette Forslag bliver til Lov, som der har været med Hensyn til Forstaaelsen af den gamle Lov, deri har den højtærede Finansminister sikkert nok Ret, men jeg tror dog, at dette Udtryk Driftsbygninger kan give Anledning til adskillige Tvivl, maaske ogsaa til nogen Misbrug, og jeg skal henstille, da Sagen, som jeg hører, skal i Udvalg, at overveje, om det er rigtigt at have dette Fradrag der. — Hvis Sagen kunde være gaaet igennem uden Udvalg, kunde jeg dog have accepteret de Bestemmelser, jeg nu har omtalt, i den foreliggende Form.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre om det 6te Stykke i § 2 i det foreliggende Lovforslag. Hvad Indholdet angaar, er det jo i fuld Overensstemmelse med det tilsvarende Stykke i den gældende Ejendomsskyldlov. Det nævnte Stykke omhandler Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder med under 24,000 Kr.s Skyldværdi eller under 3 Tdr. Hartkorn. Efter den nugældende Ejendomsskyldlov faa disse Ejendomme jo en Nedsættelse i deres Ejendomsskyld, dersom den Ejendomsskyld, de skulle svare, overstiger den Hartkornsskat, de tidligere have svaret. Denne Bestemmelse er altsaa ble-